

brug. Men der er indirekte Skatter, som jeg godt kunde tænke mig at forøge under Krigen. Der er saaledes en fortræffelig Skat, som jeg fik indført i det danske Skattesystem, men som den højtærede Finansminister ikke vurderer saa højt, nemlig Forlystelsesskatten. Den kunde der være god Grund til at give en ekstraordinær Forhøjelse nu under Krigsforholdene. Aldrig har Forlystelsesetablissementerne her i København og i de store Byer vrimlet som nu under Krigsforholdene. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig, at man forhøjede Automobilskatten og det endda ret klækkeligt, som man har gjort i England. Luksusautomobiler er nemlig en af de mest yndede Anbringelsesmaader for de let tjente Millioner. Man vil af det sidste Hæfte af Statistiske Meddelelser se, hvor stærkt Antallet af dem er vokset. Det er en ganske rimelig Skat, selv om det er en indirekte Skat. Jeg er heller aldrig gaaet af Vejen for indirekte Skatter, naar de ramte Luksusvarer, lige saa vist som jeg har været med til at formindske eller endog afskaffe indirekte Skatter, der rammer Nødvendighedsartiklerne.

Den højtærede Minister anførte de sædvanlige Indvendinger mod Indtægts- og Formueskatten i det hele, men han nævnede ogsaa et Middel, hvormed man kunde svække disse Indvendinger noget, nemlig at skærpe Fordringerne til Selvangivelse. I den Henseende skal jeg yde den højtærede Minister den bedste Støtte, og jeg haaber, det nuværende Landsting vil være lettere at komme til Rette med, end det tidligere har været. For øvrigt kan jeg ikke forstaa de Eksempler, som den højtærede Finansminister nævnede. Af gode Grunde nævnede han jo ikke Navne. Man har jo før haft den Slags Eksempler paa Millionærer, som har levet paa Kvistværelser af naturlig Gnieragtighed for at unddrage sig høje Skatter. Men hvis det ikke har været den Slags Folk, men derimod Folk, der har siddet med store Forretninger, og hvis Stilling har været Verden nogenlunde bekendt, er det simpelthen en Forsømmelse af Skatteautoriteterne, at de ikke har sat dem op, naar de undlod Selvangivelse. Thi naar en Forretningsmand undlader Selvangivelse, er det altid mistænkeligt, saa er der gerne noget, han ønsker at skjule, og saa skal man tage fat paa ham.

Den højtærede Finansminister omtalte dernæst Papirtolden og undrede sig over, at Venstre, mellem hvis Rigsdagsmænd der var forskellige Redaktører, havde kunnet mene, at det var rigtigt med

en saa høj Papirtold. Jeg vil dog erindre den højtærede Minister om, at Finansminister Vilhelm Lassen, da han forelagde sit Toldlovsforslag i 1906, foreslog en Told paa Avispapir paa 2 Øre Pundet. Den dagældende Told paa Avispapir var ca. $5\frac{1}{5}$ Øre, og han foreslog altsaa 2 Øre. Det var straks en meget betydelig Nedsættelse, og ikke saa lidt naaede vi paa dette Omraade, idet vi fik Tolden ned fra $5\frac{1}{5}$ til $2\frac{3}{4}$ Øre pr. Pund. Hvis den højtærede Finansminister, naar han nu skal til at reformere vor Toldlov, ligeledes kunde faa den 47 pCt. ned, saaledes som vi fik den, var det altid noget.

Til den højtærede Forsvarsminister vil jeg sige, at jeg har følt mig tilfredsstillt ved hans Løfte om at ville tage under alvorlig Overvejelse, hvad jeg sagde med Hensyn til Formindsnelsen af Sikringsstyrken. Det er ogsaa mit Indtryk, at den højtærede Minister selv har Følelsen af, at denne Byrde rammer meget haardt, rammer dobbelt. Det kan slet ikke udtrykkes i de Tal, vi har paa Statsregnskabet eller paa Tillægsbevillingsloven. Den rammer Familierne, Arbejdsvirksomhederne, den økonomiske produktive Virksomhed i Landet, og jeg frygter for, maa jeg sige, at den ogsaa i nogen Grad rammer Ungdommens Dygtighed og moralske Kraft, som sikkert ikke fremmes ved den lange og sløvende Sikringstjeneste. Min Henstilling gik ud paa at bede det alvorligt undersøgt og prøvet, om den paa nogen Maade kunde undgaas. Det vil nu altsaa ske i Ministeriet, efter at man har hørt de ansvarlige sagkyndiges Udtalelser. Paa samme Maade vil det blive undersøgt, om noget af det, vi eventuelt kunde spare paa Sikringsstyrken, kunde benyttes til at forøge vort Materiel, hvor det lider af Mangler. Jeg har med stor Interesse hørt den højtærede Ministers Udtalelser om Muligheden af at drage den private Virksomhed til i saa Henseende og har set, at han paa ingen Maade stiller sig afvisende dertil. Kun mener han selvfølgelig, det maa blive den ansvarlige militære Ledelse, der benytter den private Virksomhed, og dette forekommer mig saa selvfølgelig, at jeg ganske kan slutte mig dertil. Men jeg føler mig altsaa overbevist om, at disse Forhold vil blive underkastet en alvorlig Drøftelse, og at man vil gøre, hvad man paa nogen Maade kan for at komme til en Forandring der. — Spørgsmaalet om Indkvarteringsgodtgørelsen, som jeg ligeledes berørte, er jo egentlig løst nu. Jeg ved nok,